

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 347

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
476.	— Decret pentru constatarea vacanței unei funcții de membru al Guvernului	2
477.	— Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 129 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 11 art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, în ansamblul său	3–5
	Decizia nr. 131 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	6–7
ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONȚABILI ȘI CONȚABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA		
15/341.	— Hotărâre privind aprobarea Tabloului Corpului Expertilor Contabili și Contabililor Autorizați din România	8

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru constatarea vacanței unei funcții de membru
al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 106 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se ia act de demisia domnului Nicolae-Liviu Dragnea, ministru al dezvoltării regionale și administrației publice, și se constată încetarea funcției de membru al Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 mai 2015.
Nr. 476.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 10 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Sevil Shhaideh, ministru al dezvoltării regionale și administrației publice.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 mai 2015.
Nr. 477.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 129**

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Radu-Dinu Davidescu, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România, în Dosarul nr. 6.143/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 775D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că își menține valabilitatea jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.143/62/2013, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare**, excepție ridicată de Radu-Dinu Davidescu, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a

Casei Județene de Pensii Brașov la calcularea și plata, începând cu anul 2013, a indemnizației lunare reparatorii prin raportare la câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2013.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că nici preambulul ordonanței de urgență criticate, nici nota de fundamentare a acesteia nu sunt convingătoare cu privire la îndeplinirea condițiilor impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție pentru adoptarea ordonanțelor de urgență. Dimpotrivă, justificările adoptării acesteia au fost pur formale și nu au avut suport în realitate. Autorul excepției precizează că nu invocă neapărat o inegalitate de tratament între destinatarii Legii nr. 341/2004 și beneficiarii unor indemnizații în temeiul altor acte normative, totuși, remarcă faptul că lipsa urgenței proclamate în preambulul ordonanței de urgență se evidențiază și prin aceea că emitentul a înțeles să ignore „impactul suplimentar asupra cheltuielilor bugetare” pe care plata altor categorii de indemnizații menținute în plată l-ar fi implicat. Arată că nu poate fi acceptată motivația Guvernului potrivit căreia repunerea în plată, începând cu 1 ianuarie 2013, a drepturilor ce fuseseră suspendate, pentru anumite categorii de revoluționari, exclusiv în anul 2012, ar risca să nu aibă corespondent în politica fiscală a viitorului Guvern, ci exprimă, mai degrabă, viziunea financiară a Guvernului. De asemenea, se susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 încalcă și prevederile art. 115 alin. (5) din Constituție, întrucât a început să producă efecte de la 1 ianuarie 2013, fără ca, în prealabil, să fi fost depusă spre dezbatere la Camera parlamentară competentă. În plus, Guvernul a încălcat și obligația de transparență, renunțând, în mod nejustificat, să supună dezbaterii publice proiectul de ordonanță de urgență, așa cum prevede art. 6 alin. (4) Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, proiectul fiind aprobat chiar în ziua publicării anunțului pe site-ul de internet al Ministerului Finanțelor Publice. Autorul excepției susține că, prin nerespectarea regulilor publicității, referitoare la intervalul legal de consultare și de dezbatere publică, a fost încălcat dreptul cetățenilor și al asociațiilor de revoluționari legal constituite de a participa, cel puțin formal, la procesul de elaborare a actului normativ care îi afectează în mod direct.

6. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** apreciază că prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, fiind îndeplinite condițiile prevăzute la art. 115 alin. (4) și (5) din Legea fundamentală. Precizează, totodată, că, potrivit

jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, statele contractante se bucură, mai ales atunci când elaborează și pun în practică politici în materie fiscală, de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui just echilibru între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reluând considerentele cuprinse în jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate, precum și ordonanța de urgență, în ansamblul său, sunt constituționale, criticile formulate neputând fi reținute. Cu toate acestea, reiterează cele remarcate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, respectiv deciziile nr. 42 din 22 ianuarie 2014 și nr. 244 din 29 aprilie 2014, în sensul că, deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014. Textul criticat are următorul cuprins: *„Prevederile art. 15, 18, 19 și 20 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.”*

13. Din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia vizează prevederile art. 18 din art. II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar. Prevederile la care se referă textul de lege criticat, avute în vedere de autorul excepției, dispun că, în anul 2012, nu se acordă indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea

recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004.

14. Curtea observă că perioada pentru care s-a stabilit că indemnizațiile menționate nu se acordă a fost prelungită succesiv, mai întâi, pentru anul 2013 (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012), iar, mai apoi, și pentru anul 2014 (prin art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013).

15. Deși prevederile de lege menționate au avut o aplicabilitate temporară, pe parcursul anilor 2012, 2013 și 2014, acestea continuă să își producă efectele juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, astfel că acestea pot fi analizate de Curtea Constituțională, așa cum rezultă din cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a arătat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

16. Față de criticile expuse în motivarea scrisă a excepției, Curtea constată că autorul acesteia nu a criticat doar prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, ci a formulat și critici de natură extrinsecă, ce vizează întreaga ordonanță de urgență. De aceea, Curtea va examina, ca obiect al excepției, atât prevederile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, cu referire la art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 în ansamblul său.

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 115 alin. (4) potrivit căruia Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, și art. 115 alin. (5) teza întâi care prevede că ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că ordonanța de urgență criticată a mai format obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare. Prin mai multe decizii, dintre care poate fi menționată, exemplificativ, Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, precum și asupra ordonanței în ansamblul său, respingând excepția ca neîntemeiată.

19. Cu acel prilej, analizând circumstanțele în care a fost emisă ordonanța de urgență, Curtea a apreciat că au fost respectate condițiile impuse de Legea fundamentală pentru adoptarea unui astfel de act normativ. În același timp, examinând parcursul legislativ al adoptării ordonanței de urgență criticate, Curtea a constatat că nu poate reține nici critica referitoare la faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 84/2012 nu ar fi fost supusă spre dezbateră în procedură de urgență în Camera competentă să fie sesizată.

20. Cât privește susținerea potrivit căreia ordonanța de urgență criticată ar fi fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, Curtea a dedus din cuprinsul art. 7 alin. (13) din legea invocată că legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații în care necesitatea protejării interesului public general impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, a permis adoptarea unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale. Prin urmare, Curtea a constatat că nici această critică de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

21. Alături de cele reținute de Curtea Constituțională în sensul conformității ordonanței de urgență în ansamblul său cu exigențele constituționale referitoare la adoptarea acestora, Curtea observă că, prin mai multe decizii (spre exemplu, Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2015), a constatat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare”. De asemenea, Curtea a observat că persoanele încadrate în ipoteza art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 se află într-o situație obiectiv diferită față de celelalte persoane care continuau să beneficieze de indemnizația reparatorie prevăzută de aceeași lege, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în drepturi a cetățenilor.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își menține valabilitatea soluția pronunțată prin deciziile anterioare.

23. Curtea a subliniat, însă, că, „deși autoritățile au dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești pretinse de autorii excepției de neconstituționalitate, restrângerea ori

suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi” (a se vedea Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014).

24. Totodată, prin Decizia nr. 330 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, în acord cu cele reținute și prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, Curtea a constatat că măsura suspendării plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja, succesiv, pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată anual, *sine die*, întrucât o astfel de practică legislativă ar fi de natură să afecteze proporționalitatea măsurii cu scopul urmărit.

25. Sub acest aspect, Curtea observă că acest risc a fost înlăturat, întrucât prin Ordonanța Guvernului nr. 1/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, a fost modificată din nou Legea nr. 341/2004, dar nu a mai fost menținută măsura contestată, de suspendare a plăților. Dimpotrivă, prin art. 9³ din Legea nr. 341/2004, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 al ordonanței menționate, se prevede că „*Indemnizațiile prevăzute de prezenta lege se achită persoanelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, începând cu 1 ianuarie 2015, după emiterea noilor tipuri de certificate și transmiterea adeverințelor tipizate conform art. 9² alin. (8)*”.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu-Dinu Davidescu, prin Uniunea Democratică a Revoluționarilor Adevărați din România, în Dosarul nr. 6.143/62/2013 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu referire la art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 131

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Abu-Awwad Adnan în Dosarul nr. 14.841/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și care constituie obiectul Dosarului nr. 801D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că textul de lege în redactarea criticată de autorul acesteia a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.841/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Abu-Awwad Adnan într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice. Dosarul a fost înregistrat la Curtea Constituțională la data de 25 august 2014.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia se referă la prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 în redactarea pe care acestea o aveau anterior modificării survenite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2008. Cu privire la acestea, susține că, atribuind în competența șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta posibilitatea de a dispune cu privire la prelungirea dreptului de circulație în cazul conducătorului de autovehicul sau tramvai implicat într-un accident de circulație și lăsând la îndemâna procurorului sau judecătorului doar atributul propunerii, textul de lege criticat încalcă principiul separației puterilor în stat. De asemenea, prin limitarea rolului judecătorului

și al procurorului la formularea unei simple propuneri cu privire la care urmează să decidă șeful poliției rutiere, textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale referitoare înfăptuirea justiției și la rolul Ministerului Public.

6. **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ**, referindu-se la prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 în forma în vigoare la data ridicării excepției de neconstituționalitate, consideră că nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală invocate în motivarea acesteia, excepția fiind neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** observă că autorul excepției vizează o reglementare abrogată, prin care se atribuia în competența șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta dreptul de a dispune cu privire la prelungirea dreptului de circulație. Arată că, prin Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor criticate, cu motivarea că dispozițiile criticate determină o ingerință a puterii executive în activitatea autorității judecătorești. Consideră că actuala reglementare nu conține nicio încălcare a prevederilor constituționale invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, în redactarea anterioară modificării operate prin articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008. Textul de lege criticat prevedea că „*Prelungirea dreptului de circulație, atunci când dovada înlocuitoare eliberată în condițiile alin. (4) prevede acest drept, se poate dispune, cu câte 30 de zile, de către șeful poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta, la propunerea procurorului care efectuează urmărirea penală sau care exercită supravegherea cercetării penale ori la propunerea instanței de judecată care soluționează cauza penală ori plângerea introdusă împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, până la dispunerea începerii urmăririi penale ori scoaterii de sub*

urmărire penală sau, după caz, până la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești”.

12. În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine prevederilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 23 alin. (8) care prevede că celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea, în cel mai scurt termen, în prezența unui avocat, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 131 alin. (1) și (3) referitor la rolul Ministerului Public.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată în cursul soluționării plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții întocmit la data de 18 septembrie 2008.

14. Prin Decizia nr. 742 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 29 iulie 2008, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și a constatat că procurorul sau, după caz, instanța de judecată deținea doar prerogativa de a propune luarea măsurii de prelungire a dreptului de circulație, decizia în acest sens fiind luată de șeful poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta. Conferind acestuia din urmă prerogativa dispoziției, așadar a competenței de a decide cu privire la o propunere formulată de judecător sau de procuror, dispozițiile criticate determinau o ingerință a puterii executive în activitatea autorității judecătorești, încălcând astfel prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție. Totodată, Curtea a reținut că reglementarea competenței șefului poliției rutiere, ca reprezentant al puterii executive, de a confirma sau infirma actele unui reprezentant al autorității judecătorești este în contradicție și cu dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, care statuează că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, și cu cele ale art. 131 alin. (1) care consacră rolul Ministerului Public și precizează că, în activitatea judiciară, acesta reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

15. În scopul corectării reglementării, în lumina celor statuate prin decizia citată a Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost, apoi, modificat prin articolul unic al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2008 pentru modificarea art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Abu-Awwad Adnan în Dosarul nr. 14.841/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008. În noua redactare se prevede că, „La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neîncheperii urmăririi penale, scoaterii de sub urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta”.

16. Curtea reține, așadar, că, la data întocmirii procesului-verbal contestat, textul de lege criticat de autorul excepției nu mai producea efecte juridice, în considerarea prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă în acest interval Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

17. Ca atare, Curtea observă că, în cauza de față, se critică un text de lege care nu se mai regăsește în fondul activ al legislației. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare. În cauza de față nu este aplicabilă Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Aceasta, deoarece, așa cum s-a arătat mai sus, de vreme ce textul de lege nu mai era în ființă în varianta redacțională criticată de autorul excepției nici chiar la data întocmirii procesului-verbal contestat, este evident că nu s-ar putea susține că acesta ar continua să producă efecte după ieșirea sa din vigoare.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL SUPERIOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România

În temeiul:

— art. 20 lit. b) și c) și al art. 21 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3, 18, 25, 93 și 147 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și contabililor autorizați din România nr. 1/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6 din Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 privind modificarea și completarea structurii pe secțiuni a Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România*),

Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Tabloul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, cuprinzând experții contabili, contabilii autorizați, precum și persoanele juridice de profil, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă lista membrilor inactivi experți contabili și contabilii autorizați ai Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, fără drept de exercitare a profesiei, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2**) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,
Robert Aurelian Șova

București, 31 martie 2015.
Nr. 15/341.

*) Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

